ASPECTS REGARDING ROMANIAN MEDICAL TERMINOLOGY

Eugenia Mincu, Assoc. Prof., PhD, The Institute of Philology of the Moldavian Academy of Sciences, Chişinău

Abstract: Medical terms formed on the base of Greek-Latin scholar elements are naming medical knowledge, are included in specialized communication and have a particular linguistic behavior, subscribing to neomorphemic system. In the neologizing process of the medical language, terminological elements impose themselves as following: are taken and actualized from the international general lexicon; the terms formed on the base of these elements are created to the solicitation of specialized communication. This process presumes linguistic planning which assures the continuity of medical language, mediatized direct communication and at an international level – the standardization of terminology; covers the specialized language requests; communication aspects, updating aspects, access to the information. There were highlighted the following classification criteria of scholar elements: positional criterion; interdisciplinary criterion (variability criterion), semantical and etymological criteria, etc. At a linguistic level scholar elements are reducing the confusion of information, assuring a high precision of the notion, and designating a delimitated and stable concept.

Key-words: Greek-Latin elements, medical terminology, classification criteria.

Necesitatea terminologică survine din necesităţile sociale de a cunoaşte, de a recunoaşte şi de a manipula lucrurile. Această regulă, raportată la practica limbajului, este valabilă pentru toate domeniile de activitate socială; fiecare dintre care cuprinde o multitudine de lucruri proprii, cunoaşterea cărora formează terminologia unui sau altui domeniu. Cunoaşterea lucrurilor într-o anumită sferă de activitate este indispensabilă formării unui specialist vizavi de cunoaşterea limbii propriu-zise şi constituie un efort special pentru o cunoaştere suplimentară: în medicină – cunoaşterea terminologiei medicale; în tehnică – cunoaşterea terminologiei tehnice etc. Efortul suplimentar este orientat în cunoaşterea instrumentului de activitate, care variază de la un domeniu la altul.

Terminologia în structura limbajului specializat

Terminologia presupune un câmp de cunoaştere suplimentară, care include informaţii, denumiri de concepte într-un domeniu specializat sau în totalitatea domeniilor specializate; fiind o reprezentare motivată, deoarece: a)cunoştinţele specializate pe care le propune nu coincid cu cele generale, ci sunt căpătate prin cunoaştere suplimentară; b)semnificaţia termenilor nu coincide cu semnificaţia cuvântului din limba generală (*şa → şaua turcească* a cutiei craniene (domeniul medicinii, anatomie: acest bloc osos este denumit *sella turcica*, deoarece reaminteşte

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)

şaua utilizată de către turci şi de către arabi, care presupune un suport în faţă şi în spate, spre deosebire de romanii, care călătoreau pe o cuvertură ataşată de spatele calului); c) termenii sunt unităţi de vorbire care concentrează densitatea cunoştinţelor specializate; d) precizia unei informaţii terminologice este asigurată prin folosirea termenului de către specialist, în comunicarea specialist → specialist.

Lexiconul general internaţional

Cultivarea terminologiei medicale româneşti este valorificată însă prin intermediul lexiconului internaţional, format sub influenţa factorilor extralingvistici, care are drept obiectiv planificarea limbilor naturale, standardizarea şi compilarea acestora.

Кубрякова Е. (1991: 13) consideră lexiconul internaţional o totalitate de unităţi lexicale, funcţionarea cărora în limbă este dictată de două mecanisme – nominativ şi sintactic; unul este responsabil de selectarea şi de crearea unităţilor denominative, altul – de arhitectonica cuvântului.

Nucleul lexiconului general internaţional îl formează **unităţile lexicale specializate autonome şi neautonome de origine greco-latină** (aşa-numitele „cultisme").

Limbile greacă şi latină stratificate (deoarece nu au evoluat în timp) furnizează unităţi lexicale preponderent monosemantice, aspect decisiv în constituirea termenilor din limbajul specializat) şi sunt o sursă sigură de creare a noi termeni, căci „moştenirea lăsată de lumea greco-romană este leagănul spiritualităţii romane şi prin intermediul acesteia, al gândirii în general" şi fără „miracolul grec, sistematizat şi transmis de geniul latin nu poate fi concepută spiritualitatea modernă" (Matei 1993: 15).

Neologizarea limbajului medical are loc prin: a) împrumutul lexical determinat de imposibilitatea de a echivala formal două sisteme metalingvistice: „În asemenea cazuri se recurge la un procedeu care constă în faptul că respectivul cuvânt nu se traduce, ci se transcrie sau se translitereză cu ajutorul mijloacelor grafice ale altei limbi" (Zvegnicev 1964: 7-8); b) calcul indirect (adoptarea echivalentelor).

Astfel, W. Brigden în 1957 propune o denumire generică a bolilor de inimă – *cardiopatie* asociind neomorfemele de origine greacă: < gr. *kardia* „inimă" + < gr. *pathos, patheia* "boală, suferinţă, afecţiune", prezente în lexiconul general cu statut de unităţi terminologice neautonome şi care, la rândul său, asigură o conjuncţie conceptuală logică şi o sutură transparentă a termenului, ceea ce facilitează decodificarea informaţiei.

Lexiconul general achiziţionează termenul *cardiopatie,* propunându-l ulterior altor limbi: engl. C*ardiopathy*; fr. *Cardiopathie*; germ. K*ardiopathie*; rus. *кардиопатия* etc. În aşa mod, greaca şi latina au rol de limbi savante, predestinate în a unifica limbajele ştiinţifice naţionale. În terminologie, unităţile lexicale, preexistente unităţilor terminologice noi, nu sunt tratate de către lingvişti ca fiind neologisme, punând în evidenţă, astfel, statutul translexical al acestora, atribuindu-le un statut „interlingval" şi unul terminologic.

Scara a numerilor şi a cuvintelor streine tâlcuitoare a lui Dimitrie Cantemir, ataşată la *Istoria Ieroglifică* (sec. al XIX-lea) anunţă formarea acestui lexicon. Dintre cei 286 de termeni explicaţi „după înţelegerea limbii noastre", peste 100 de termeni vizează biomedicina, unii (18)

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)

se regăsesc în lexiconul general internaţional : „*anomalia* – îndrăptnicie, lucru, cuvânt, care merge împotrivă”; „*laringa* – gâtul, gâtlanul”; „*ipohondraiac* – boală care sminteşte fantezia, slăbăciunea prejur trupului, carele sunt prejur inima”; „*antidot* – leac împotriva boalei ce se dă” etc.; altele nu au rezistat timpului: „*antifarmac* – leac împotriva otrăvii”; „*cfartană* – frigurile a patra zi” etc.

Deja formarea acestui lexicon se face conturată în sec. al XIX-lea prin atestarea termenilor compuşi-împrumuturi: *cardioalgie* sau *cardioalghie* – termenul a fost atestat în *Macroviotica* lui I. F. Sobernheim (Iaşi, 1838) (Ursu 1962): < gr. *kardia* „inimă” + < gr. *algos, algesis* „durere”.

Elementele terminologice. Criterii de clasificare

Elementele terminologice sunt unităţi lexicale de origine greco-latină, care iniţial aveau un sens lexical plin, iar *in statu praesenti* sunt elemente de constituire a unui cuvânt compus (în lingvistică sunt numite afixoide, deoarece deţin o poziţie intermediară în relaţia cuvânt / rădăcină – afix; statut care permite beneficierea de caracteristici nominative şi structurale, iar în modelul de formare a cuvintelor ne referim la compunere prin afixoidare).

Datele statisticeobţinute relevă următoarele: din 1986 de elemente terminologice atestate în *Dicţionar actualizat de neologisme* (Marcu 2013), 85% sunt utilizate în limbajul medical.

Elementele terminologice sunt clasificate având drept reper următoarele criterii:

I. Criteriul poziţional

1. poziţie primă (iniţială) în cuvânt: *aero*stat, *aero*fob, *aero*cel etc. – element terminologic prepozitiv (prefixoid);
2. poziţie finală în cuvânt: gastr*ectomie*, histere*ctomie*, nefr*ectomie* etc. – element terminologic prepozitiv (sufixoid);
3. ambele poziţii: *baro*metru; izo*bar* – element terminologic ambipoziţional (afixoid ambipoziţional).

O problemă, însă, rămâne denumirea adecvată a elementelor terminologice plasate în interiorul cuvântului, în situaţia în care un cuvânt este format prin sudarea directă a mai multor rădăcini: *otorinolaringologie* = < gr. *otos*, „ureche”+ < gr. *rhinos*, „nas”+ < gr. *larynx*, „laringe”+ < gr. *logos*, „ştiinţă”, „ramură a medicinii care studiază anatomia, fiziologia şi patologia urechii, nasului şi a laringelui”.

Din 1401 (100%) elemente terminologice atestate în DAN, 967 (69%) au statut de element prepozitiv (prefixoid); 285 (20,3%) – statut de element (afixoid) ambipoziţional; 149 (10,63 %) – statut de element prepozitiv (sufixoid).

II. Criteriul interdisciplinar (criteriul variabilităţii)

Dinamicitatea şi mobilitatea elementelor terminologice permit penetrarea acestora în mai multe domenii de activitate; un element terminologic specific medicinii poate fi preluat şi de alte domenii. Migraţia intelectuală inter- / intradisciplinară şi hibridarea conceptelor generează diminuarea gradului de specializare strictă a elementelor terminologice (a afixoidelor), ceea ce lărgeşte sfera de utilizare a lor.

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)

În funcţie de capacitatea şi de posibilitatea de a penetra diverse domenii de activitate se disting:

1. **Elemente terminologice care formează terminosistemul mai multor domenii de activitate, inclusiv cel al medicinii**

Calor(i)-, elem. "căldură" (< lat. *calor, -is*): *calorifer* energetică „sistem de încălzire a încăperilor printr-o sursă producătoare de căldură; 2) bloc al unui astfel de sistem, care constă din tuburi sau coloane tubulare" – industria energetică; *calorifug* „(material) rău conducător de căldură" – fizică, chimie; *calorigen* „care produce căldură" – fizică, medicină; *calorimetru* „instrument pentru măsurarea cantităţilor de căldură date de un corp sub o anumită influenţă" – biofizică, medicină etc.

Grecescul *tome* „tăiere", „incizie" se înscrie în chimie, fizică prin cuvântul *atom.* Conform teoriei lui Dalton, atomul este indivizibil: < gr. *a* „lipsă" + < gr. *tome* „tăiere". La Dimitrie Cantemir, „atomuri – lucrul carele într-alt chip sau parte nu să mai poate despărţi, despica, tăia, netăiat." În medicină, „anatomic este acela ce cunoaşte meşteşugul mădularilor trupului despicat de strivituri" (D. Cantemir), iar elementele *tomie* şi *ectomie* sunt prezente în termeni care desemnează intervenţii chirurgicale: *nevrotomie* „secţionare a unui nerv periferic."; *nevrectomie* „operaţie care constă din tăierea şi din îndepărtarea unui nerv bolnav sau a unei porţiuni bolnave dintr-un nerv."

2. **Elemente terminologice consacrate medicinii**

a) Elemente terminologice derivate din lexeme autonome

Termenul *abdomen*esteatestat prin sec. XIY de către A. Pare şi se presupune că provine de la latinescul *abdere* „a ascunde" şi desemnează o cavitate care „ascunde" ceva.

Abdomin(o)-, elem. „abdomen" (< lat. *abdomen*): *abdominalgie* „durere abdominală"; *abdominoscopie*„examinare a cavităţii şi a organelor abdominale".

b) Elemente terminologice derivate din „cultisme", fără o existenţă lexicală autonomă:

Angi(o)-, elem. „vas anatomic" (sangvin, limfatic), „canal", „receptacul" (< gr. *angeion*): *angioblast* „celulă primitivă mezenchimală, din care se formează vasele şi celulele sangvine ale embrionului."; *angiocardiografie* „metodă radiologică de examinare a inimii şi vaselor mari cu ajutorul unei substanţe de contrast."

c) Elemente terminologice care se pretează relexicalizării

Cazul lui *–algie (* < gr. *algos* „durere")care, utilizat în medicină, se detaşează din termenii *cefalgie, nevralgie, nefralgie, abdominalgie* etc. şi pretinde la o utilizare autonomă în uzul medical: „Toţi pacienţii *p*rezentau acuze: *algie* periodică de diversă intensitate în regiunea epigastrică…" (*Curierul medical* 2006: 5). Fenomenul de relexicalizare este mai evident în ambiţia lui *-algie* de a se combina el însuşi cu un afix: „…terapie *antialgică (antialgezică) p*ostoperatorie…" (*Curierul medical* 2006: 36), *analgetic (analgezic)*. În unele contexte acesta este atestat cu valoare de adjectiv: „…sindromul *algic* a fost prevalent"(*Curierul medical* 2003: 30); „La 24 de bolnavi manifestările bolii decurgeau în varianta *algică*" (*Curierul medical* 2006: 36).

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)

Prin trunchiere *polio-* s-a desprins din *poliomielită* (*polio-* > gr. *polios*, „cenuşiu, materie cenuşie” + *-miel->* gr. *myelos*, „măduvă” + *it (ă)>* gr. *itis*, „indică inflamaţia”), conservând semnificaţia întregului termen „inflamaţie septică, alergică etc. a substanţei cenuşii din măduva spinării, caracterizată prin temperatură, tulburări în starea generală a organismului şi paralizii”. Principiul economiei în planul expresiei a generat combinarea prefixoidului cu unităţi lexicale autonome: *poliovirus* (virus poliomielitic), *polioviral* (poliomielită de origine virală), iar conjuncţia acestuia cu afixe demonstrează o plinătate semantică: *antipolio* (vaccin împotriva poliomielitei) (*Curierul medical* 2006: 44-46), dar care, spre deosebire de *-algie*, dispune de o motivaţie generală şi nu concretă.

d) Elemente terminologice consacrate medicinii, dar care penetrează alte domenii de activitate

Asten(o)-, -astenie, elem. „oboseală, slăbire” (< gr. *asthenos*): *astenocorie* „ oboseală pupilară”: *astenofobie* „teamă excesivă şi nemotivată de oboseală”.

Elementul iese din sfera medicală şi se înscrie în geografie: *astenosferă* „parte constituentă a *terrei,* situată sub litosferă între adâncimile 70-150 km şi 600-700 km, cu vâscozitate relativ scăzută, deoarece materia există într-un stadiu de fuziune parţială”.

III. Criteriile semantic şi etimologic

1)Elemente terminologice care îşi menţin forma şi sensul de bază moştenit din limbile latină şi greacă

a) de origine greacă: *analgesia* (< gr. *a* „fără” + < gr. *algos* „durere”) = *analgzie* „insensibilitate temporară a unui organism, provocată de influenţa unei substanţe analgezice”; *apatheia* (< gr.*a* „fără” + < gr. *pathos* „pasiune”) = *apatie* ”insensibilitate; inerţie; dezinteres, indiferenţă, dezinteresare” etc.

b) de origine latină: *abscessus, us, m* (din *an abscess* (Celsus), literalmente „o plecare”, care derivă din *abcedere* = ab „la o parte” + *cedere* „a pleca, a se retrage”; noţiunea denumea „o umoare care trebuie să fie eliminată din corp puroi”) = *abces* „acumulare de puroi sub piele sau într-un organ intern”; r*emissio,-onis, n* (*remittere* „a da drumul, a elibera”, *remission* „ a ierta, a relaxa, a diminua”) = *remisiune*„atenuare temporară a manifestărilor unei boli”) etc.

Medicii antici au denumit durerea de cap într-o regiune a capului *hemi-crania* (< gr. *hemi-* „jumătate” şi < gr. *kranion* „craniu”), termenul fiind utilizat şi azi pentru a denumi migrena – *hemicranie* „durere a unei jumătăţi a craniului în migrenă”. Ambele elemente: *hemi-* şi *crani(o)-/-cranie* şi-au menţinut sensul şi, în relativitate, forma primară (Fussler 1949: 113-119).

2)Elemente terminologice care suportă modificări semantice şi formale

Multe cuvinte „savante” au suportat schimbări în aşa măsură, încât abia mai pot fi recunoscute, iar rădăcinile şi motivaţiile unor cuvinte sunt aproape uitate (*idiōteia* – mod de viaţă a omului care s-a izolat de societate, solitudine.)

a) în limbile clasice aveau o utilizare strictă uzuală:

Cuvântul *autopsia* avea sensul de „ceea ce vezi cu ochii proprii”, iar actualmente se include în terminologia medicală (anatomie) „disecţie a unui cadavru şi examinare anatomică a organelor lui interne pentru a stabili cauza morţii; necropsie” .

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)

Latinescul *infectio, onis, f* desemna „colorare, alterare, schimbare" de la *infectum* „a pătrunde, a absorbi". În 1848, Gunfelid îi atribuie un sens nou – „contractare a bolii".

Dubletele < lat. *liens* şi < gr. *phakos* deţineau sensul de *linte* („plantă leguminoasă alimentară şi furajeră, cu seminţe plate") şi care au penetrat, ulterior, limbajul specializat (oftalmologie) prin procesul de asociere (se aseamănă cu un bob de linte): *lentilă* „piesă de sticlă folosită în aparatele optice, care serveşte la convergenţa sau la divergenţa razelor de lumină;*cristalin* „parte a ochiului care are aspectul unei lentile transparente biconvexe, aşezată îndărătul irisului şi care are un rol important în acomodarea vederii la diferite distanţe".

b) în limbile clasice aveau o semnificaţie diferită versus medicina modernă:

În medicina antică, termenul *asphyxia* (< gr. *a „fără"* + <*gr. sphyzien* „a tresalta", *asphyxis* „ase sufoca") desemna „orice stare a organismului, uman, caracterizată prin prezenţa pulsului slab". Mai târziu, Galenus şi Aretei au pus în circuit termenului respectiv, care denumea „lipsa pulsului, în absenţa respiraţiei". Actualmente, asfixia este denumită o stare de sufocare datorită înecării, strangulării, ca simptom al unor boli etc.

În medicina antică, termenul *glaucom* era utilizat în toate afecţiunile oftalmologice, în care ochiul căpăta culori gri, albă, verzuie etc. Deseori, în mod eronat, termenul era folosit în situaţii de instalare a simptomelor specifice cataractei.

Termenul *glaucom*, în semnificaţia actuală, este pus în circulaţie începând cu anii '60--'70 ai secolului XIX.

Medicii antici erau convinşi de faptul că arterele omului, „nu conţin nimic altceva decât aer", deoarece, după moarte, acestea se dovedeau a fi „goale"; de aici şi termenul *arteria* (<gr. *aēr* ,os„aer" + <gr. *tereō* „a conţine"). Se confundau termenii *arteria* şi *tracheia*, dat fiind faptul că medici nu găseau diferenţele funcţionale în activitatea acestor segmente anatomice: arteră – *arteria leia* (*leios* „neted"), trahee – *arteria tracheia* (*trachys* – zgrunţuros, aspru).

IV. Procesul de creare a termenului neologic

Asigură neologizarea prin formele de creare pe care le propune:

1) Compunerea.Autocombinarea formelor neoclasice. Disponibilitatea elementelor terminologice de a reda gradat informaţia medicală este de invidiat:

a) Combinarea a 2 elemente: a) < gr. *dys* „disfuncţie" + < gr. *trophe* „alimentaţie"= *distrofie* „stare patologică constând în alterarea structurii unui ţesut, a unui organ, a unui sistem sau a organismului, în urma tulburărilor de nutriţie"; *b)* < gr. *myos* „muşchi" + < gr. *kardia* „inimă" = *miocard* „muşchiul inimii".

b)Combinarea a 3 elemente: < gr. *myos* „muşchi" + < gr. *dys* „disfuncţie" + < gr. *trophe* „alimentaţie"= *miodistrofie* „dereglări de nutriţie în structura muşchiului".

c) Combinarea a 4 elemente: < gr. *myos* „muşchi" + < gr. *kardia* „inimă" + < gr. *dys* „disfuncţie" + < gr. *trophe* „alimentaţie" = *miocardiodistrofie* „dereglări patologice de ordin chimic ale structurii miocardului în condiţii de tulburări ale procesului de alimentaţie".

Capacitatea de autocombinare a elementelor: în medicină se atestă cel mai lung cuvânt (43 de litere), format din autocombinarea a 7 elemente terminologice: *pneumo+ultra + micro+scopio+silico+volcano+coni(osis)* care desemnează o afecţiune a plămânilor,

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)

determinată de inspirarea prafului de siliciu şi la care sunt expuşi minerii în virtutea profesiei lor. Termenul este inventat în 1935 de către Everett M. Smith, iar mai târziu este înlocuit cu termenul *silicoză*.

Posibilităţile de autocombinare reprezintă o caracteristică esenţială a elementelor terminologice (a afixoidelor). Vocalele de intercalare *-i-, -o-* , numite şi interfixe, se prezintă în postură de punte de conjuncţie a elementelor. Conform regulii generale, interfixul *-i-* se utilizează în formaţiuni care conţin elemente latine: *calor/i/fug* (calor(i)- < lat. *calor,is*, „căldură” + *-fug*< lat. *fugus*, „care alungă”; *carbon/i/fer* (carbon(i)- < lat. *carbo*, „cărbune” + *-fer*< lat. *ferre*, „a purta”); iar interfixul *-o-* este caracteristic celor greceşti: *cal/o/fil* (cal(o)- < gr. *kallos*, „frumos” + -fil < gr. *philos*, „prieten”); *dactil/o/manţie(dactil(o*)- < gr. *dactilos*, „deget” + *-manţie*< gr. *mantis*, „prezicere”).

Dar această legitate este depăşită; în practică atestându-se în conjuncţia unuia şi aceluiaşi afixoid ambele interfixe: *cer/i/fer* (cer(i)- < lat. *cera*, cf. gr. *keros*, „ceară” + -fer < lat. *ferre*, „a purta”); *cer/o/graf* (cer(o)- < lat. *cera*, cf. gr. *keros*, „ceară” + -graf < gr. *graphein*, „a scrie”). Fenomenul poate fi explicat prin latinizarea cuvântului grecesc *keros* care, în combinaţii ulterioare cu elemente terminologice latine, solicită interfixul *-i-*, iar cu cele greceşti – interfixul *-o-*. Formaţiile afixoidale, în principiu, sunt omogene în plan etimologic, sunt alcătuite din structuri fie de origine latină, fie de origine greacă. Dar şi această regulă este depăşită, ceea ce este o dovadă că necesitatea imperioasă de nominalizare a unei noţiuni dictează ignorarea acestui aspect.

Un element terminologic uneori poate avea poziţie primă în raport cu un alt element, alteori – secundă; nealterând sensul cuvântului: *cardiotonic = tonicardiac*, „medicament care stimulează activitatea inimii”; *cardiomegalie = megalocardie*, „volum exagerat al inimii”. Sunt cazuri singulare care demonstrează univocitatea „cultismelor”.

Uneori aceeaşi noţiune este denumită prin doi termeni: unul format din „cultisme” de origine latină, altul – de origine greacă. Astfel, procesul de sângerare în terminologia medicală are denumirea de *hemoragie* (greacă) şi *sangvinolenţă* (latină), „scurgere de sânge cauzată de ruperea unui vas sangvin”; termenii formând o relaţie de sinonimie relativ distinctă în uzul medical.

2)Compunerea.Combinarea mixtă. O altă posibilitate de combinare este cea de ataşare la:

a) unităţile lexicale autonome: *cari/o/plasmă* (*cari(o*)- < gr. *karion*, „nucleu” + *-plasmă*); *cri/o/chirurgie* (*cri(o)*-< gr. *kryos*, „frig” + *-chirurgie*);

b) cuvinte autonomedin vocabularul fundamental al limbii române: *nămolo*terapie; *frigo*terapie etc.

3) Derivarea – *astenie* (<gr. *a* „fără” + <gr. *sthenos* „putere”) „slăbire generală a organismului; slăbiciune, istovire; *rinită* (< gr. *rhinos* „nas, trompă” + < gr. *itis*) „indică prezenţa inflamaţiei”).

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)

4)Conversiunea – adjectivul *cardialis, e* din latină este atestat în dicţionarele de terminologie în limba germană *kardial* şi în limba rusă *кардиальный*; engleza, franceza, româna unifică adjectivele *cardiacus* şi *cardialis, e* utilizând prima variantă.

Adjectivul *cardiac* (1372, Corbichon) este un împrumut din latină *cardiacus* (cuvântul grec *kardiakos, kardie* „inimă"). În limba română termenul anatomic *cardiac* este folosit pentru prima dată de N. A. Creţulescu în *Manual de anatomiedescriptivă*, Bucureşti, 1843, traducere din limba franceză [12, p. 164].

Prin conversiune, în limba română este atestat substantivul *cardiac* „persoană care este afectat de boli de inimă".

Tot aici, adjectivul *brahicefal* (<gr."*brachys*„scurt" + <*kephale* „cap"), înregistrat iniţial cu statut de substantiv în limbajul medical: „craniu cu diametrele longitudinal şi transversal aproape egale; ulterior se utilizează şi în postură de adjectiv: *făt brahicefal.*

Concluzii. Limbajul medical românesc se constituie din; lexicul preluat din limbajul comun; lexicul ştiinţific comun; lexicul specializat (terminologic). Limba latină rămâne a fi „limbă de comunicare prin excelenţă" în medicină. Cultivarea limbajului medical are la bază procese actuale de globalizare şi de internaţionalizare a terminologiei (medicale). Crearea lexiconului general internaţional este un fenomen extralingvistic, dar care are drept obiectiv planificarea şi compilarea limbajului specializat. Termenii medicali formaţi din elemente savante greco-latine denumesc cunoştinţe medicale, se includ în comunicarea specializată şi au un comportament lingvistic specializat. Aceştia se înscriu în sistemul neomorfemic, care, la rândul lui, este susceptibil în a asigura „nelimitat" continuitatea terminologică, dar şi în a moderniza limbajului medical. Tendinţele actuale în cultivarea limbajului medical sunt dictate de: preferinţa pentru termenii analizabili; predominarea unităţilor lexicale terminologice în ansamblul împrumuturilor lexicale; economia lingvistică obţinută prin conjuncţia elementelor terminologice.

BIBLIOGRAPHY:

Fussler, Herman H. (1949), *Characteristics of the research literature used by chemists and physicists*, The United States, Library Quarter.
Marcu, Florin (2013), *Dicţionar actualizat de neologisme*, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.
Matei, Horia (1993), *O istorie a lumii antice*, Chişinău: Universul.
Ursu, Nicolae (1962), *Formarea terminologiei ştiinţifice româneşti*, Bucureşti: Editura Tineretului.
Curierul Medical, Revista Ministerului Sănătăţii şi A USMF „Nicolae Testemiţanu", nr. 1, 2006.
Curierul Medical, Revista Ministerului Sănătăţii şi A USMF „Nicolae Testemiţanu", nr. 4, 2003.
Curierul Medical, Revista Ministerului Sănătăţii şi A USMF „Nicolae Testemiţanu", nr. 4, 2006.
Zvegnicev, V. (1964), *Prefaţă la ediţia rusă a lucrării*: Eric P. Hamp, *Glossary of American Tehnical Lingvistic Usage*. 1925-1950, Utrecht / Antwerp, 1957.
medarticle.moslek.ru/articles33221.htm. Карузин, П.И. Словарь анатомических терминов / П. И. Карузин. -М.-Л.: Госиздат, 1928.-293 с.

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)

Кубрякова, Елена (1991), *Человеческий фактор в языке. Язык и порождение речи*, Москва: Наука, 1991.
http://libraria-electronica.blogspot.com/2011/08/dimitrie-cantemir-istoria-ieroglifica.html
www.etymoline.com

BDD-V1585 © 2015 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:33 UTC)